

VI Ds. 22/13

Prokuratura Okręgowa w Gorzowie Wlkp. 2 Wydział ds. Przestępczości Gospodarczej, nadzorowała postępowanie sygn. akt VI Ds. 22/13 dotyczące działania na terenie Polski zorganizowanej grupy przestępczej, zajmującej się wyłudzeniem wielomilionowych pożyczek i kredytów ze Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo Kredytowej w Wołominie, tj. o czyny z art. 258 §1 i 3 kk, art. 21 §2 kk w zw. z art. 18 §1 kk w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 kk w zb. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297 §1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, art. 18 §1 kk w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 §1 kk, art. 297 §1 kk, art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 §1 kk, art. 299 §1 i 5 kk w zw. z art. 12 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk i inne.

Mechanizm działania grupy przestępczej polegał na tym, że osobom, które godziły się w zamian za korzyści majątkowe składać wnioski o pożyczki i kredyty w SKOK Wołomin, dostarczane były podrobione zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości osiągniętych dochodów, poświadczające nieprawdę co do wartości nieruchomości operaty szacunkowe oraz akty notarialne dotyczące ustanowienia hipotek stanowiących zabezpieczenie w/w pożyczek i kredytów na nieruchomościach o znacznie zawyżonej wartości, co stanowiło istotne okoliczności dla uzyskania w/w pożyczek i kredytów. Na podstawie powyżej opisanej dokumentacji uzyskiwane były kredyty i pożyczki w SKOK w Wołominie, przy czym do września 2013 r. w kwotach powyżej 1.000.000 zł, a od września 2013 r., na skutek kontroli Komisji Nadzoru Finansowego do kwoty 1.000.000 zł. Uzyskane w wyżej opisany sposób pieniądze stanowiły zarówno korzyść majątkową sprawców, jak również w części służyły do spłaty poprzednio zaciągniętych zobowiązań kredytowych w SKOK Wołomin. Częściowe spłaty rat wcześniej uzyskanych pożyczek umożliwiały zarówno ukrycie przestępczego procederu, jak i miały wprowadzić w błąd Komisję Nadzoru

Finansowego, co do kondycji finansowej SKOK w Wołominie, a w szczególności co do istnienia zagrożenia bezpieczeństwa depozytów w SKOK Wołomin.

Powyższe działania doprowadziły do ogłoszenia upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w Wołominie postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych z dnia 5 lutego 2015 r. sygn. akt X GU 53/15. W związku z tym, Bankowy Fundusz Gwarancyjny dokonał wypłat środków pieniężnych zgromadzonych przez deponentów na rachunkach członkowskich SKOK w Wołominie objętych ochroną gwarancyjną, według systemu gwarantowania depozytów do wysokości równowartości w złotych 100.000 Euro, zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U.2014.1866 t.j. z dnia 2014.12.23).

W toku postępowania ustalono, że część depozytariuszy posiadała aktywne depozyty w SKOK w Wołominie w kwocie przewyższającej kwotę gwarantowaną objętą ochroną gwarancyjną Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, a tym samym nie uzyskała pełnego zwrotu zdeponowanych środków pieniężnych. Przedmiotowa sprawa obejmuje swoim zakresem 577 ujawnionych pokrzywdzonych, w związku z czym na podstawie art. 131 §2 i 3 kpk zawiadamia się, że:

W dniu 22 grudnia 2023 r. do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie skierowano akt oskarżenia w przedmiotowej sprawie, przeciwko Piotrowi P., Mariuszowi G., Joannie P., Mateuszowi G., Łukaszowi S., Tomaszowi O., Elżbiecie K., Krzysztofowi W. i innym, o czyny z art. 258 §1 i 3 kk, art. 21 §2 kk w zw. z art. 18 §1 kk w z zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 kk w zb. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297 §1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, art. 18 §1 kk w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 §1 kk, art. 297 §1 kk, art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 §1 kk, art. 299 §1 i 5 kk w zw. z art. 12 §1 kk w zw. z art. 65 §1 kk i inne.

Nadto na podstawie cytowanych przepisów zawiadamia się, że pokrzywdzony może w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia zwrócić się o doręczenie zawiadomienia o skierowaniu aktu oskarżenia do sądu.

POUCZENIE

Skazanie bez rozprawy – posiedzenie, wyrok, możliwość złagodzenia kary

art. 343 k.p.k.

§ 1. Jeżeli nie ma zastosowania art. 46 Kodeksu karnego, sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k., od naprawienia szkody w całości albo w części lub od zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Przepis art. 341 § 3 k.p.k. stosuje się odpowiednio.

§ 2. Uwzględnienie wniosku jest możliwe tylko wówczas, jeżeli nie sprzeciwi się temu pokrzywdzony, należycie powiadomiony o terminie posiedzenia.

§ 3. Sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim przez prokuratora wskazanej przez siebie zmiany, zaakceptowanej przez oskarżonego.

§ 4. Postępowania dowodowego nie prowadzi się.

§ 5. Prokurator, oskarżony i pokrzywdzony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu. Zawiadamiając pokrzywdzonego o posiedzeniu poucza się go o możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy oraz wcześniejszego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 54 § 1 k.p.k.. Udział podmiotów wskazanych w zdaniu pierwszym w posiedzeniu jest obowiązkowy, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi.

§ 5a. Przed uwzględnieniem wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k., sąd poucza obecnego oskarżonego o treści art. 447 § 5 k.p.k.

§ 6. Sąd, uwzględniając wniosek, skazuje oskarżonego wyrokiem.

§ 7. Jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 335 § 1 k.p.k., zwraca sprawę prokuratorowi. W razie nieuwzględnienia wniosku wskazanego w art. 335 § 2 k.p.k. sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych, a prokurator, w terminie 7 dni od dnia posiedzenia, dokonuje czynności określonych w art. 333 § 1 i 2 k.p.k.

Rozpatrzenie wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia przewodu sądowego

art. 343a k.p.k.

§ 1. W wypadku złożenia przez oskarżonego wniosku, o którym mowa w art. 338a k.p.k., o terminie posiedzenia zawiadamia się strony i pokrzywdzonego, przesyłając im odpis wniosku.

§ 2. Sąd może uwzględnić wniosek, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Uwzględnienie wniosku jest możliwe tylko wówczas, gdy nie sprzeciwi się temu prokurator. Przepis art. 343 k.p.k. stosuje się odpowiednio.

§ 3. W razie złożenia kolejnego wniosku podlega on rozpoznaniu na rozprawie.

Przeprowadzenie postępowania dowodowego podczas nieobecności oskarżonego lub obrońcy

art. 378a k.p.k.

§ 1. Jeżeli oskarżony lub obrońca nie stawili się na rozprawę, będąc zawiadomiony o jej terminie, sąd, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, może przeprowadzić postępowanie dowodowe podczas jego nieobecności, chociażby usprawiedliwił należycie niestawiennictwo, a w szczególności przesłuchać świadków, którzy stawili się na rozprawę, nawet jeżeli oskarżony nie złożył jeszcze wyjaśnień.

§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, oskarżonego lub obrońcę należy wezwać lub zawiadomić o nowym terminie rozprawy, jeżeli termin ten nie był im znany. Przy doręczeniu wezwania lub zawiadomienia należy również doręczyć pouczenie, o którym mowa w § 7.

§ 3. Jeżeli sąd przeprowadził postępowanie dowodowe podczas nieobecności oskarżonego lub obrońcy w wypadku, o którym mowa w § 1, oskarżony lub obrońca może najpóźniej na kolejnym terminie rozprawy, o którym był prawidłowo zawiadomiony przy jednoczesnym braku procesowych przeszkód do jego stawiennictwa, złożyć wniosek o uzupełniające przeprowadzenie dowodu przeprowadzonego podczas jego nieobecności. Prawo do złożenia wniosku nie przysługuje, jeżeli okaże się, że nieobecność oskarżonego lub obrońcy na terminie rozprawy, na którym przeprowadzono postępowanie dowodowe na podstawie § 1, była nieusprawiedliwiona.

§ 4. W razie niezłożenia wniosku w terminie, o którym mowa w § 3 zdanie pierwsze, prawo do jego złożenia wygasa i w dalszym postępowaniu nie jest dopuszczalne podnoszenie zarzutu naruszenia gwarancji procesowych, w szczególności prawa do obrony, wskutek przeprowadzenia tego dowodu podczas nieobecności oskarżonego lub obrońcy.

§ 5. We wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu oskarżony lub obrońca ma obowiązek wykazać, że sposób przeprowadzenia dowodu podczas jego nieobecności naruszał gwarancje procesowe, w szczególności prawo do obrony.

§ 6. W razie uwzględnienia wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu sąd przeprowadza dowód uzupełniająco, jedynie w zakresie, w którym wykazano naruszenie gwarancji procesowych, w szczególności prawa do obrony.

§ 7. Jeżeli oskarżony lub obrońca stawi się na termin rozprawy, o którym mowa w § 3 zdanie pierwsze, przewodniczący poucza go o możliwości złożenia wniosku o uzupełniające przeprowadzenie dowodu przeprowadzonego podczas jego nieobecności oraz o treści przepisów § 4 i § 5, a także umożliwia mu wypowiedzenie się co do tej kwestii.

Samoistny oskarżyciel posiłkowy

art. 54 § 1 k.p.k.

Jeżeli akt oskarżenia wniósł oskarżyciel publiczny pokrzywdzony może aż do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej złożyć oświadczenie, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego.

Termin do złożenia wniosku o naprawienie szkody

art. 49a k.p.k.

Pokrzywdzony, a także prokurator, może aż do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej złożyć wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 Kodeksu karnego.